

BESTUURLIJKE INLICHTING

16

Griffiennr.: 2011/ 772

Not.nr.: GE 62.RW.100701/07 SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 22 FEBRUARI 2011

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

_____ zonder gekend beroep, geboren te _____ op
wonende te _____,
1479 _____ doch met
woonstkeuze bij zijn raadsman meester VAN DEN
BROECKE Veerle, advocaat, met kantoor te 9160
LOKEREN, Heirbrugstraat 570

VERDACHT VAN

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 §1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, thans strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 5, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 §1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), zoals gewijzigd bij decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdend de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking, in casu :

1. een studio (gelijkvloers) op het adres te _____, toebehorende aan _____, geboren te _____ op _____, afgeschreven naar het buitenland (laatst gekende woonplaats _____, kadastraal gekend onder _____, te hebben verhuurd aan _____.

Te _____ in de periode van 01.06.2005 (stuk 102) tot 13.08.2007 (stuk 112)

2. een studio (eerste verdieping) op het adres te _____
 toebehorende aan _____ geboren te _____ op
 afgeschreven naar het buitenland (laatst gekende
 woonplaats _____, kadastraal gekend onder
 _____ te hebben verhuurd
 aan _____

Te _____, in de periode van 01.12.2005 (stuk 105) tot
 13.08.2007 (stuk 112)

3. een studio (tweede verdieping) op het adres te _____
 toebehorende aan _____, geboren te _____ op
 afgeschreven naar het buitenland (laatst gekende
 woonplaats _____ kadastraal gekend onder
 _____ te hebben verhuurd
 aan _____

Te _____, in de periode van 01.06.2006 (stuk 99) tot
 13.08.2007 (stuk 112)

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis van
 het strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, te horen
 veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van
13.625 EUR

Zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn
 verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
 hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken
 niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de
 geldwaarde ervan dient te ramen (equivalent bedrag).

Gelijkvloers		
26 maanden	300 EUR/maand	7.800 EUR
Huurwaarborg	300 EUR	300 EUR
Huurachterstal		(-) 600 EUR
Totaal		7.500 EUR
1e Verdiep		
20 maanden	275 EUR/maand	5.500 EUR
Huurwaarborg		275 EUR
Huurachterstal		(-) 550 EUR
Totaal		5.225 EUR
2e Verdiep		
3 maand	300 EUR	900 EUR
Huurwaarborg		/
Totaal		900 EUR

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 11 januari 2011.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 11 januari 2011:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw **C. Blomme**, substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Van Den Broecke Veerle, advocaat te 9160 Lokeren, Heirbrugstraat 57, die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het gunstig advies van het openbaar ministerie over de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden in de zin zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

DE FEITEN EN HUN KWALIFICATIE

De Vlaamse Wooninspectie wordt verwittigd door de politie van de Stad naar aanleiding van de vaststelling dat er in het pand te ,
) personen verbleven. De politie vermeldt dat het "*in feite verkrotte pand hoogstens plaats (biedt) voor 6 inwoners. De riolering is stuk. Het dak lekt op verschillende plaatsen. De smalle en steile trap is zeer slecht toegankelijk en onverlicht*" (stuk 10).

Naar aanleiding van een vroegere controle op 1 oktober 2003, toen het gebouw nog toebehoorde aan , werden de woningen en op 22 december 2003 ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

Bij een onderzoek op 7 september 2005 werd vastgesteld dat de nodige werken waren uitgevoerd. Op 28 september 2005 werden de besluiten tot ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring dan opgeheven.

Bij de controle op 27 februari 2007 doet de Vlaamse Wooninspectie de volgende vaststellingen.

Voor het gehele gebouw worden 15 strafpunten in rekening gebracht wegens het ernstig risico op elektrocutie. Er zijn gebreken aan de elektrische verdeelkast. In elk van de woningen zijn er eveneens gebreken aan de elektrische installatie (onvoldoende bevestigde stopcontacten, ontbrekende afdekplaatjes, ...).

In woning vallen vooral op, naast enkele afwerkingsgebreken: geen mogelijkheid van verlichting van woonkamer en slaapkamer (2 x 3 strafpunten) en een onvoldoende hoog opgetrokken schoorsteen van de gasgeiser in de keuken waardoor er een ernstig risico van CO-intoxicatie bestaat (15 strafpunten). Met 43 punten is de woning ongeschikt en, omwille van de veiligheids- en gezondheidsrisico's, onbewoonbaar.

Woning is ongeschikt (28 strafpunten). Naast vochtschade en een verweerd keukenraam wordt ook een gebrek aan de trap vastgesteld (9 strafpunten: de optrede van de onderste trede bedraagt 13 cm en verschilt van de andere treden).

In woning is er vooral, naast een gebrek aan de trap, een ernstig risico op CO-intoxicate doordat een aantal glasplaatjes in de gaskachel ontbreken. Ook is de douchebak gebarsten en lekt hij (3 strafpunten). Ook deze woning is ongeschikt en onbewoonbaar (42 strafpunten).

Voor elk van deze woningen was de bezettingsnorm gelijk aan twee personen, terwijl er negentien personen permanent verbleven.

De woningen worden bewoond door mensen afkomstig uit Kosice en Praag.

(woning) woont er sinds ongeveer één jaar. Zij betaalt 300,00 EUR, nutsverbruik inbegrepen. Zij betaalt de huur contant. Zij vermeldt dat ze last heeft van lekkend water: als er boven haar gedoucht of gekuist wordt, loopt het water naar beneden. Als ze in de woning na een poos terugkomen, ruikt het naar gas. De riolering van het toilet is kapot. In de kamer komt het pleisterwerk door het vocht los (st. 91).

Ik verklaart dat het huurcontract is ingegaan op 1 juni 2005 en dat de huur 300,00 EUR bedraagt (zie st. 130), nutsverbruik niet inbegrepen. De huur voor de maanden april en mei 2005 was nog niet betaald.

(woning), de partner van de huurster, verklaart op 27 februari 2007 er ongeveer één jaar te wonen. De huur bedraagt 305,00 EUR, nutsverbruik inbegrepen. De huur wordt door vader of zoon geïnd. verklaart dat de week

voordien nog een herstelling aan het raam werd uitgevoerd. Voor hem heeft de woning geen gebreken (st. 82).

verklaart dat dit huurcontract is ingegaan op 1 december 2005 en dat de huur 275,00 EUR bedraagt, nutsverbruik niet inbegrepen (st. 134). De huur voor de maanden april en mei 2005 was nog niet betaald.

(woning) verklaart er te wonen sinds mei 2006. Zij betaalt 300,00 EUR, nutsverbruik inbegrepen. Ook zij betaalt de huur contant aan vader of zoon . Zij vermeldt dat de verlichting in de gang niet werkt, evenmin als de verwarming. Ze verwarmen zich met het elektrisch kookfornuis. De zekeringen springen soms. Er is een gat in de douche waardoor het water naar de studio onder hen lekt. De eigenaar heeft wel materialen gebracht om werken uit te voeren aan de elektriciteit en het dak en heeft hen gevraagd dat zij die werken zelf uitvoeren (st. 86).

I verklaart dat dit huurcontract is ingegaan in juni 2006 en dat de huur 300,00 EUR bedraagt, nutsverbruik niet inbegrepen. Alleen de huur voor de maanden juni, juli en september werd betaald; van de rest van de huur was niets betaald. De afspraak was dat de huurders 50,00 EUR (in feite: 25,00 EUR: zie stuk 132; 135) voorschot voor elektriciteit zouden betalen en 10,00 EUR voor water, maar dat is nooit gebeurd.

In het algemeen verklaart hij op 4 mei 2007 dat hij in maart-april 2004 eigenaar van de woning geworden is. Hij heeft nadat de toenmalige huurders de woning hadden verlaten, werken uitgevoerd. Hij heeft de elektriciteit aangepast, nieuwe gasverwarming op de eerste en tweede etage geplaatst. De huurders van de woning op de tweede etage hebben glasplaatjes van de gaskachel gebroken. Omdat de gaskachel stuk was, verwarmden ze met het kookfornuis. Twee van de vier kookplaten zijn ondertussen ook stuk. Bij de aankoop lekte het dak; hij heeft dit hersteld. Hij heeft ramen, deuren en muren geverfd, nieuwe vloeren gelegd, een nieuw kookfornuis in de studio op het gelijkvloers geplaatst en een glas in een deur aangebracht. Hij beklemtoont dat de elektriciteit volledig in orde werd gebracht na de aankoop van de woning en dat bij nazicht door de Stad in 2005 bleek dat alles in orde was.

Als hij niet in het buitenland verblijft, gaat hij ongeveer tweemaal per maand langs. Voordien inde zijn vader de huur.

Bij controle op 13 augustus 2007 bleek dat voldoende werken werden uitgevoerd om een ongeschiktheids- of onbewoonbaarverklaring tegen te houden, hoewel niet alle gebreken werden weggewerkt (woning : 7 strafpunten; woning : 13 strafpunten; woning : 9 strafpunten).

Uit een brief van de advocaat van blijkt dat tot de hercontrole op 13 augustus 2007 de woningen door dezelfde huurders werden gehuurd.

BESPREKING

1. De beklaagde betwist de ten laste gelegde feiten.

Hij wijst erop dat de woongelegenheden in september 2005 geschikt werden bevonden nadat hij de woning had aangekocht en de nodige werken had uitgevoerd.

Hij voert aan dat bij de controle in september 2005, in tegenstelling tot de controle op 27 februari 2007, geen probleem van CO-intoxicatie werd vastgesteld door een onvoldoende hoog opgetrokken schoorsteen van de gasgeiser in de woning nr. op het gelijkvloers. Andere gebreken die op 27 februari 2007 werden vastgesteld (zoals gebrekkige verlichting en verluchting, of een gevaarlijke trap) werden evenmin vastgesteld.

Hij wijt bovendien tal van gebreken aan het feit dat de huurders de woningen met vele familieleden bewoonden. Zo zouden de glasplaatjes in de gaskachel van de woning nr. op de tweede etage gebroken zijn doordat familieleden in de woonkamer naast de kachel op de grond sliepen.

Hij wijt het eveneens aan de huurders dat stopcontacten loskwamen.

Hij wijst erop dat het niet door zijn toedoen is dat elektrische toestellen zich bevonden in de onmiddellijke omgeving van de douche. Het blijkt echter niet dat dit bepalend was voor de toekenning van 15 strafpunten wegens de gebreken aan de elektrische installatie.

2. Het verweer van de beklaagde kan niet worden gevolgd.

Tijdens de volledige ten laste gelegde periode bestaat de strafbaar gestelde gedraging in de verhuring van een woning die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats, zonder geldig conformiteitsattest. De woningen voldeden niet aan de woonkwaliteitseisen die de Vlaamse Wooncode oplegt en de beklaagde beschikte niet over een conformiteitsattest, zodat hij ook niet erop kon vertrouwen dat de woningen geschikt en bewoonbaar waren. De beklaagde verhuurde bewust en vrijwillig deze woongelegenheden. De beklaagde maakt niet aannemelijk te hebben gehandeld onder invloed van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand.

Het feitelijk verweer van de beklaagde vindt bovendien geen steun in het dossier. Uit de gebreken die op 27 februari 2007 werden vastgesteld en uit de foto's in het straf dossier (b.v. heel duidelijk de foto's op p. 72, 74 en 77) blijkt dat de woning in september 2005 helemaal geen grondige renovatie had ondergaan. In een dergelijke woning moet de verhuurder steeds ermee rekening houden dat binnen korte termijn opnieuw gebreken kunnen ontstaan, in het bijzonder wanneer de woning door veel personen wordt bewoond. De beklaagde was op de hoogte van de woonsituatie van zijn huursters en hun familieleden. Zoals door elk van de ondervraagde bewoners (stukken 82, 86 en 91) werd verklaard, betaalden zij de huur immers contant en de beklaagde bevestigde dit (stukken 98-99). Dat het pand een "in feite verkrot pand" was met allerlei gebreken, zoals de politie vaststelde, diende de beklaagde bijgevolg ook te weten.

De rechtbank merkt in dit verband op dat de beklaagde niet aannemelijk maakt dat de stopcontacten door schuldig toedoen van de huurders zijn losgekomen. De foto's tonen stopcontacten die veeleer rudimentair werden aangebracht en waarbij de bewoners zelf met plakband trachtten de stopcontacten op hun plaats te houden (foto's op p. 71 en 72 strafdossier).

De gebreken die aan de elektriciteitsinstallatie werden vastgesteld, volstaan reeds om elk van de woningen ongeschikt te maken.

Voor deze gebreken blijft de verantwoordelijkheid bij de beklaagde berusten. De decreetgever heeft de veiligheid en de gezondheid van de bewoners laten primeren. De verhuurder heeft als sterke contractpartij de verplichting en de verantwoordelijkheid op te treden, ook wanneer de gebreken aan het toedoen van de huurder te wijten zouden zijn (T. Vandromme, *Woonkwaliteitsbewaking in het Vlaamse Gewest*, Mechelen, Kluwer, 2008, nr. 48, p. 20-21).

Uit de vonnissen die de beklaagde voorlegt, blijkt overigens dat de bewoners van het gelijkvloers en de eerste etage de woningen bleven huren tot juni en juli 2009. Het is niet erg aannemelijk dat de beklaagde hen de woningen zou blijven verhuren zijn wanneer door hun toedoen de woningen ongeschikt en onbewoonbaar waren gemaakt.

3. Het strafdossier laat weliswaar niet toe vast te stellen op welk ogenblik de woningen, na de opheffing van de ongeschiktheid en onbewoonbaarheid op 28 september 2005, opnieuw ongeschikt en onbewoonbaar zijn geworden.

Gelet op de opheffing van de ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring op 28 september 2005, op basis van een onderzoek op 7 september 2005, zijn de onder A1 ten laste gelegde feiten in elk geval niet bewezen voor de periode voorafgaand aan 7 september 2005.

De onzekerheid omtrent het ogenblik waarop de woningen opnieuw ongeschikt en onbewoonbaar zijn geworden, dient aan de beklaagde ten goede te komen.

De bewezen verklaarde periode wordt bijgevolg beperkt tot de periode van 27 februari 2007, datum waarop de gebreken met zekerheid werden vastgesteld, tot 13 augustus 2007, datum waarop de hercontrole gebeurde.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen 1, 2 en 3, zoals hierboven omschreven, naar voldoening van recht **bewezen zijn voor de periode van 27 februari 2007 tot 13 augustus 2007.**

De beklaagde moet worden **vrijgesproken** voor:

- de tenlastelegging 1 **voor de periode van 1 juni 2005 tot en met 26 februari 2007;**
- de tenlastelegging 2 **voor de periode van 1 december 2005 tot en met 26 februari 2007;**

- de tenlastelegging 3 voor de periode van 1 juni 2006 tot en met 26 februari 2007.

DE STRAFTOEMETING

Algemeen

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1, 2 en 3 over de periode van 27 februari 2007 tot 13 augustus 2007 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze feiten werden overeenkomstig art. 20, §1, van de Vlaamse Wooncode, zoals toepasselijk tot 9 september 2007, gestraft met een geldboete van 100 euro tot 10.000 euro.

Deze feiten worden thans gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

Overeenkomstig art. 2, tweede lid, Strafwetboek wordt, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf toegepast.

Geldboete

De beklaagde vraagt de opschorting.

De beklaagde heeft zowel vóór aanvang van de verhuring als na de vaststelling van de ongeschiktheid en onbewoonbaarheid slechts minimale inspanningen gedaan om de woningen te laten voldoen aan de woonkwaliteitsvereisten. Het was hem in de eerste plaats te doen om de huurinkomsten. Door de verhuring van de drie woongelegenheden (in een woning van 3,74 meter breed en 8,53 meter diep met op het gelijkvloers nog een aanbouw) kon hij 875 EUR huur innen.

De handelingen van de beklaagde hebben afbreuk gedaan aan het grondwettelijk gewaarborgde recht op behoorlijke huisvesting (artikel 23 lid 3, 3° Grondwet). De verhuring van ongeschikte en onbewoonbare woningen kon de gezondheid en zelfs het leven van de huurders in gevaar brengen. In het bijzonder is het risico van overlijden ten gevolge van een CO-vergiftiging reëel.

De toekenning van opschorting zou in deze omstandigheden een onvoldoende maatschappelijke terechtwijzing inhouden. De beklaagde toont ook niet aan dat een veroordeling tot een geldboete, zoals hierna bepaald, zijn plaats in de maatschappij in het gedrang zou brengen.

De rechtbank stelt wel vast dat de redelijke termijn, bedoeld in artikel 6.1 EVRM en art. 14 IVBPR is overschreden. In deze eenvoudige zaak werden de aanvankelijke vaststellingen gedaan en werden de huurders verhoord op 27 februari 2007. De beklaagde werd verhoord op 4 mei 2007. Het

proces-verbaal waarbij de resultaten van de hercontrole op 13 augustus 2007 aan het strafdossier werden toegevoegd, dateert van 4 april 2008. Ten slotte werden nog de vader van de beklaagde verhoord (4 november 2008) en de moeder (op 8 februari 2009). In acht genomen de ten laste gelegde periode (die eindigt op 13 augustus 2007) werden deze twee laatste daden van opsporingsonderzoek, die weinig aan het dossier toevoegden, met aanzienlijke vertraging bevolen. Nadien kende de behandeling van het dossier geen voortgang meer tot wanneer, bijna twee jaar na de laatste daad van opsporingsonderzoek, op 1 december 2010 bevel tot dagvaarding werd gegeven.

De verdragsbepalingen bepalen niet welke gevolgen moeten worden verbonden aan de vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden. Zij voorzien niet in een sanctie van het verval van de strafvordering of in de vrijspraak. Art. 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf. Het tijdsverloop heeft de situatie wat betreft de bewijslevering voor de beklaagde niet nadelig beïnvloed. Het doel van de strafrechtelijke handhaving, die de vrijwaring van het recht op behoorlijke huisvesting beoogt, rechtvaardigt dat niettegenstaande het onverantwoord lang aanslepen van de zaak, niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar ook dat een bestraffing maatschappelijk verantwoord blijft.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met het grote tijdsverloop tussen het verstrijken van de ten laste gelegde periode, de aanvang van de redelijke termijn en het tijdstip waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Om de beklaagde te wijzen op zijn verantwoordelijkheid, rekening houdend met het financieel voordeel dat de beklaagde beoogde en met het overschrijden van de redelijke termijn, volstaat een geldboete zoals hierna bepaald.

Bijzonder verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel

Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van een bedrag van 13.625 EUR, berekend op basis van de huur over de ten laste gelegde periodes zoals in de dagvaarding bepaald.

De berekening van het wederrechtelijk vermogensvoordeel zou dienen te worden aangepast om rekening te houden met de te verlenen vrijspraak voor de periodes zoals gepreciseerd.

Uit het vonnis van 12 juli 2007 dat de beklaagde voorlegt, blijkt dat de huur en het nutsverbruik door [redacted] (die de tweede verdieping huurde) lange tijd niet werden betaald. Enig concreet vermogensvoordeel heeft de beklaagde door de verhuring aan [redacted] niet kunnen verwezenlijken.

Rekening houdend met het feit dat de woning op de eerste verdieping alleen ongeschikt werd bevonden, met de korte duur van de bewezen verklaarde onbewoonbaarheid van het gelijkvloers en met het verstrijken van de redelijke termijn, is een bijkomende straf door de verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel niet aangewezen zodat de rechtbank de straf van bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel niet uitspreekt.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen aangehouden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
 art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de weerhouden tenlasteleggingen;
 art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

VOORAFGAANDELIJK

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

└ , zonder gekend beroep, geboren te : op
 wonende te ,
 , doch met
woonstkeuze bij zijn raadsman meester VAN DEN
BROECKE Veerle, advocaat, met kantoor te 9160
LOKEREN, Heirbrugstraat 57

...

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ontslaat de beklaagde **van rechtsvervolging** voor de tenlastelegging 1 wat betreft **de periode van 1 juni 2005 tot en met 26 februari 2007**, voor de tenlastelegging 2 wat betreft **de periode van 1 december 2005 tot en met 26 februari 2007** en voor tenlastelegging 3 **voor de periode van 1 juni 2006 tot en met 26 februari 2007**.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1, 2 en 3 voor wat betreft **de periode van 27 februari 2007 tot 13 augustus 2007 SAMEN** tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD EURO (= 200,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **DUIZEND HONDERD EURO (= 1.100,00 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **VEERTIEN DAGEN**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

KOSTEN

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **101,74 EUR**.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **101,74 EUR**, , kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28/12/1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van € 25,00. Deze vaste vergoeding dient thans, als gevolg van de indexatie voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011), te worden begroot op **ÉÉNENDERTIG EURO ACHTENTWINTIG CENT**.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

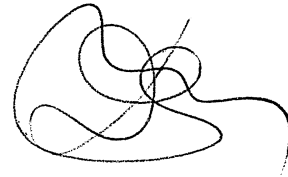
Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van
TWEEËNTWINTIG FEBRUARI TWEEHUIZEND EN ELF

Aanwezig:

- de heer B. De Temmerman, alleenzetelend rechter
- mevrouw C. Blomme, substituut-Procureur des Konings
- mevrouw A. Decaluwe, griffier

A. Decaluwe

B. De Temmerman